

INHOUD

Het Oude Testament

GENESIS	9
EXODUS	84
LEVITICUS	148
NUMERI	194
DEUTERONOMIUM	259
JOZUA	314
RICHTEREN	349
RUTH	386
1 SAMUEL	391
2 SAMUEL	438
1 KONINGEN	479
2 KONINGEN	525
1 KRONIEKEN	570
2 KRONIEKEN	611
EZRA	662
NEHEMIA	677
ESTHER	698
JOB	709
PSALMEN	772
SPREUKEN	937
PREDIKER	997
HOOGLIED	1013
JESAJA	1024
JEREMIA	1145
KLAAGLIEDEREN	1256
EZECHIËL	1271
DANIËL	1351
HOSEA	1376
JOËL	1394
AMOS	1402
OBADJA	1417
JONA	1420
MICHA	1424
NAHUM	1436
HABAKUK	1442
ZEFANJA	1448
HAGGAÏ	1454
ZACHARIA	1458
MALEACHI	1475

Het Nieuwe Testament

MATTHEÛS	1483
MARKUS	1533
LUKAS	1565
JOHANNES	1619
HANDELINGEN	1658
ROMEINEN	1708
1 KORINTHE	1729
2 KORINTHE	1750
GALATEN	1764
EFEZE	1771
FILIPPENZEN	1779
KOLOSSENZEN	1784
1 THESSALONICENZEN	1790
2 THESSALONICENZEN	1795
1 TIMOTHEÛS	1798
2 TIMOTHEÛS	1804
TITUS	1809
FILEMON	1812
HEBREEËN	1814
JAKOBUS	1830
1 PETRUS	1836
2 PETRUS	1842
1 JOHANNES	1846
2 JOHANNES	1852
3 JOHANNES	1853
JUDAS	1854
OPENBARING	1856

HET OUDE TESTAMENT

HET EERSTE BOEK VAN MOZES

GENESIS

DE SCHEPPING

1 ^aIn het begin schiep God de hemel en de aarde.

² De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water.

³ En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

⁴ En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.

⁵ En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: ^{*}de eerste dag.

⁶ En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water!

⁷ En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat ^conder het gewelf is, en het water dat ^dboven het gewelf is. En het was zo.

⁸ En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

⁹ En God zei: ^eLaat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo.

¹⁰ En God noemde het droge aarde en het samengevloede water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

¹¹ En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaaddragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo.

¹² En de aarde bracht groen voort, zaaddragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was.

¹³ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

¹⁴ En God zei: ^fLaten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot *aanduiding van* vaste tijden en *van* dagen en jaren!

¹⁵ En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo.

¹⁶ En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; *en* ook de sterren.

¹⁷ En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde,

¹⁸ om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was.

¹⁹ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag.

²⁰ En God zei: Laat het water wemelen

^a Job 38:4; Ps. 33:6; 89:12; 136:5; Hand. 14:15; 17:24; Hebr. 11:3 ^b Ps. 33:6; 104:2; 136:5; Spr. 8:28; Jes. 42:5; Jer. 10:12; 51:15 ^c Ps. 33:7; 136:6; Spr. 8:24 ^d Ps. 148:4 ^e Job 26:10; 38:8; Ps. 24:2; 33:7; 136:6 ^f Ps. 136:7 ^g Deut. 4:19; Jer. 31:35

1:5 *Toen ... geweest* - Letterlijk: En het werd avond en het werd morgen; zie ook de verzen 8, 13, 19, 23 en 31.

van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf!

²¹ En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²² En God zegende ze en zei: ^aWees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde!

²³ Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.

²⁴ En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo.

²⁵ En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was.

²⁶ En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

²⁷ En God schiep de mens ^bnaar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; ^cmannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

²⁸ En God zegende hen en God zei tegen hen: ^dWees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

²⁹ En God zei: Zie ^eIk geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaaddragende

boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen.

³⁰ ^fMaar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.

³¹ En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, ^ghet was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht.

^{2h} Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had.

³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

DE SCHEPPING VAN DE MENS

⁴ Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam, ^{*} toen zij geschapen werden. Op de dag dat de HEERE God aarde en hemel maakte –

⁵ er was nog geen enkele veldstruik op de aarde en er was nog geen enkel veldgewas opgekomen, want de HEERE God had het niet laten regenen op de aarde; en er was geen mens om de aardbodem te bewerken,

⁶ maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem –

⁷ toen vormde de HEERE God de mens uit ⁱhet stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens ^jtot een levend wezen.

⁸ Ook plantte de HEERE God een hof in Eden, in het oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij gevormd had.

⁹ En de HEERE God liet allerlei bomen uit

^a Gen. 8:17 ^b Gen. 5:1; 9:6; 1 Kor. 11:7; Efz. 4:24; Kol. 3:10 ^c Matt. 19:4 ^d Gen. 8:17; 9:1,2,7 ^e Gen.

9:3; Ps. 104:14,15 ^f Ps. 104:14 ^g Deut. 32:4; Mark. 7:37 ^h Ex. 20:11; 31:17; Deut. 5:14; Hebr. 4:4

ⁱ 1 Kor. 15:47 ^j 1 Kor. 15:45

2:4 Dit is wat uit de hemel en de aarde voortkwam - Letterlijk: Dit zijn de afstammelingen van de hemel en de aarde.

de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien en goed om van te eten; ook ^ade boom des levens, in het midden van de hof, en de boom van de kennis van goed en kwaad.

¹⁰ Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen.

¹¹ De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is.

¹² En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx.

¹³ En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt.

¹⁴ En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

¹⁵ De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden.

¹⁶ En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten,

¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.

¹⁸ Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als *iemand* tegenover hem.

¹⁹ De HEERE God vormde uit de aardbodem alle dieren van het veld en alle vogels in de lucht, en bracht die bij Adam* om te zien hoe hij ze noemen zou; en zoals Adam elk levend wezen noemen zou, zo zou zijn naam zijn.

²⁰ Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als *iemand* tegenover hem.

²¹ Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees.

²² En de HEERE God bouwde de rib die Hij ^buit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.

²³ Toen zei Adam:

Deze is ditmaal

^cbeen van mijn beenderen,

en vlees van mijn vlees!

Deze zal mannin* genoemd worden, want uit de man is zij genomen.

²⁴ ^dDaarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; ^een zij zullen tot één vlees zijn.

²⁵ En zij waren beiden ^fnaakt, Adam en zijn vrouw, maar zij schaamden zich niet.

DE ZONDEVAL

3 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

² En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten,

³ maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

⁴ Toen zei de slang ^gtegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

⁵ Maar ^hGod weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en *dat* u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

⁶ En de vrouw zag dat die boom goed

^a Openb. 2:7 ^b 1 Kor. 11:8 ^c Mal. 2:14; Efez. 5:30,31 ^d Matt. 19:5; Mark. 10:7; Efez. 5:31 ^e 1 Kor. 6:16; Efez. 5:28,29 ^f Gen. 3:7 ^g 2 Kor. 11:3 ^h Joh. 8:44

2:19 Adam - Volgens Griekse vertaling; Hebreeuws: de mens; dit geldt voor meerdere tekstplaatsen in de hoofdstukken 2, 3 en 4. 2:23 mannin - Of: vrouw; het Hebreeuwse "isha" (vrouw) lijkt op "ish" (man).

was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook *wat* aan haar man, die bij haar was, ^aen hij at *ervan*.

⁷ Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij ^bnaakt waren. Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten.

⁸ En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. ^{*} Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

⁹ En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?

¹⁰ En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.

¹¹ En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?

¹² Toen zei Adam: De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb *ervan* gegeten.

¹³ En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: 'De slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten.

¹⁴ Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld!

Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven.

¹⁵ En Ik zal ^a'vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht;

^e Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.

¹⁶ Tegen de vrouw zei Hij:

Ik zal uw moeite in uw zwangerschap ^{*} zeer groot maken;

met pijn zult u kinderen baren.

Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, ^fmaar hij zal over u heersen.

¹⁷ En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten,

is de aardbodem omwille van u

vervloekt;

met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven;

¹⁸ dorens en distels zal hij voor u laten opkomen

en u zult het gewas van het veld eten.

¹⁹ In het zweet van uw gezicht zult u brood eten,

totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent;

want stof bent u

en u zult tot stof terugkeren.

²⁰ En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, ^{*} omdat zij moeder van alle levenden is.

²¹ En de HEERE God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleepte hen *daarmee*.

²² Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

²³ Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

²⁴ Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs

^a Rom. 5:12,14,15 enz.; 1 Tim. 2:14 ^b Gen. 2:25 ^c Openb. 12:13 ^d Matt. 4:1 ^e Kol. 2:15 ^f 1 Kor. 14:34; 1 Tim. 2:11,12; Tit. 2:5; 1 Petr. 3:6

3:8 *de wind in de namiddag* - Letterlijk: de wind van de dag. 3:16 *uw moeite in uw zwangerschap* - Letterlijk: uw zwoegen en uw zwangerschap. 3:20 *Eva* betekent: leven.